

ikke, man kan fortænke dem i. De have prøvet disse Veje, men det lykkedes ikke. Nu komme vi her til en Løsning, som der forekommer mig at være god Plan i, og som jeg blot har det imod, at den er for dyr; men der er jo ikke noget at gøre derved. Jeg synes, at her er en god Plan, og jeg billiger fuldstændig den Tanke, der var fremme i Fjor, at skal der ske en Omordning, vil det være rigtigt at flytte Postgaarden. Spørgsmaalet bliver saa, hvorvidt Telegrafstationen skal blive paa Købmagergade, hvor den er nu. Det er et aabent Spørgsmaal, og det vil ogsaa være rigtigt, at det vedbliver at være det. Jeg lagde nok Mærke til, at det ærede Medlem mente, at Planen til Ordning af Telegrafvæsenet nu skulde lægges sammen med denne Ordning, men jeg tror ikke, at det vil være heldigt at koble de to Ting sammen, saa meget mindre som jeg er bange for, at det vil skaffe os saa meget Arbejde, at vi ikke ville naa at komme igennem med det i denne Samling, og det vilde vist være meget beklageligt for Indenrigsministeren, om han ikke skulde kunne faa dette Lovforslag fremmet, saaledes at han kunde komme til at begynde paa Arbejdet. Man vil sige, at naar Villien er god, kan man naa meget, men jeg kan ikke indse, at det skal være absolut nødvendigt at sammenkoble de to Ting, naar man ikke foregriber noget i nogen Henseende. Dersom man om 3 Aar — før kan man ikke komme til at tage fat paa dette — skulde komme dertil, at det vil være fordelagtigt at indrette sig med Telegrafvæsenet paa et andet Sted, og at det vil kunne gøres billigere, ja, saa kan jeg ikke se rettere, end at det vilde være forkert at have bundet sig saa længe forud.

Kun er der eet, som jeg vil holde paa, nemlig, at den Del af Postgaarden, som man kalder den gamle Postgaard, bevares, og jeg vil haabe, at man her i dette Ting vil holde fast ved Bevarelsen af denne gamle Bygning. Den rummer saa megen Historie og har et saadant Udseende, at jeg synes, at man ikke saaledes skal rive den ned og kaste den bort. Men hvordan i øvrig det hele Forhold skal ordnes, er jo noget, man kan drøfte, naar den Tid kommer. Jeg kan saa godt forstaa, hvad det ærede Medlem udtalte om, hvilken Gene det muligt vil blive, naar Forretningsfolk her omkring ikke ville kunne faa deres Postsager besørgede, som de ere vant til, henne paa Købmagergade, men maa ud ved Centralbanegaarden med dem. Det gaar jo her som i alle Forhold, hvor

man skal ud af de gamle Folder, at det synes man ikke om. Jeg vil tro, at den højtærede Indenrigsminister vil gøre sig al mulig Umage for, at den Omordning, der sker, vil volde dem, der skulle benytte Posthuset, saa lidt Gene som vel muligt. Jeg er overbevist om, at det vil ske.

Jeg forstod den foregaaende ærede Taler saaledes, at det var hans Mening, at dersom flere Arkitekter havde faaet Lejlighed til at indgive Overslag — det var jo ikke hans Mening, at det skulde udbydes offentlig, men til en bestemt Kreds af de dygtigste Arkitekter —, havde det maaske været fordelagtigt. Det er muligt. Jeg evner nu ikke at se det, men i hvert Fald havde det været behageligt at faa denne uhyre store Sum trykket noget ned. Jeg tvivler imidlertid om, at vi ad den Vej havde naaet nogen synderlig Nedgang. Jeg ser, at man i det andet Ting har været inde paa nogen Forhandling om det store Arkitekthonorar. Ja, der er jo mange ude i Landet, som ville synes, at 30,000 Kr. er dog en forfærdelig Kapital i Arkitekthonorar. Det er nu oplyst af den højtærede Minister, at det ikke vil kunne faas billigere. Vel, saa er der ikke noget at stille op, det maa man altsaa bøj sig for. Men der er een Ting, jeg gerne vilde sige til den højtærede Minister, og det er det, at naar der nu er ydet et ordentligt Honorar, kan man vel ogsaa gaa ud fra, at denne Plan er saaledes gennemarbejdet, at vi kunne blive fri for Overskridelser, naar vi naa hen mod Slutningen af Arbejdet. Idet jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister vil sørge for, at man slipper for store Efterbevillinger, skal jeg anbefale Lovforslagets Fremme her i Tinget.

Rottbøll: Aarsagen til det foreliggende Lovforslag er jo, at der, som man fra alle Sider er enig om, trænges til større Lokaler baade for Postvæsenet og for Telegraf- og Telefonvæsenet. Man har tidligere tænkt paa at afhjælpe denne Trang ved at give Telegrafvæsenet nye Lokaler. Vi havde det bekendte Forslag om Køb af den Ejendom, som ejes af Aktieselskabet Gammel Mønt, til Behandling første Gang her i 1907. Landstinget kom ikke til at afgive nogen Betænkning det Aar, men afgav en Beretning, og af den fremgik det temmelig klart, at Tingets Flertal var imod Købet af denne Ejendom. Der var i Virkeligheden kun eet, man den Gang mente talte for Købet, og det var den billige Pris, som man